

BISETVS. Αμέσ γε λώμισα.] ἡμεῖς ὃ διαλα-
 λαγὰς ποιῆσαι βουλόμεθα, εἴπερ ἡμῖν τίς ἐθέλει δόπο-
 δουῖα ἔστω τὸ ἔγκυκλον, τί δὲ κυρίως τὸ ἔγκυκλον, ἀνω-
 πολλὰ κίς ἐπρήλαι, νυῖ δὲ μετὰ φορετικῶς πῶ Πύλον ἐδῶ
 καλέει, ὡς περ ἰμάτιόν ἰε κυκλωρῆς, ὃ τίς τὸ σῶμα περι-
 βάλλει. Πύλος δ' ἐστὶ τὸ Στέφαιον ἐν τῷ περιπόλει, πῶ-
 πόλις ἔστιν ἐν Μεναιῶν, ἢ καὶ Κορυφάσιον ἐκαλεῖτο. βλι-
 μάθμοις δὲ, βλιμάθμοι, ἢ γου βλιμάθμοι, ὅπερ
 νυῖ ἀντί τ' ὀπιθυμοῦμι λωμισάνε. οὕτω γὰρ πῶ
 Σουίδα ἐρμηνεύει. Καὶ τὰ τίνα κινήθμοι; κινήθμοι,
 τράξοι τοῦτο δὲ λέγει τὸ ἄθλων ὡς νεωτε-
 ροποιῶν ὄντων, καὶ τῆ τῶν ἄλλων πόλεων ἐλευθερία, καὶ
 ἡσυχία αἰεὶ ὀπιθυμούντων, καὶ πάντα ταρασσόντων, ἴ-
 να σπλεονεπέσι. τοῦτο δὲ δὴ ἡλὸς ἐκ τῶν ἐξῆς λεγομένων

Νήφοντες εὐθὺς βλέπομι, ὁ τὸ τράξοι.
 Τὸν Ἐχινουῖα.] Ἐχίνος, ὡς λέγει Στέφανος, πόλις ἔστιν
 Ἀκαρνανίας. καὶ τινες φασὶν Ἐχινουῖα πῶ αὐτῶν ἔσθαι.
 Καὶ τὸ Μηλιά.] Μήλιος, νῆος μία τῶν Κυκλάδων, ὁμώνυ-
 μον ἔχουσα πόλιν. ἐστὶ καὶ κόμη τῆς Ἀκαρνανίας, ἧς τὸ ἐ-
 θνικὸν Μηλιεύς, καὶ ἔστι τὸ Δωρικὸς Μαλιεύς, λέγεται
 δὲ δὴ τὸ τὸ Μήλου Μήλιος, Μηλιεύς, καὶ Μηλιακός. καὶ
 Μηλιεῖς, ἢ χῆρα, τὸ δὲ Μηλιά, Ἀττικῶς, ὡς τὸ Πειραῖα,
 πῶ δὲ Δημοσθένει ἐν τοῖς Φιλιππηκτοῖς. καὶ πῶ Θουκυ-
 δίδῃ πολλὰ κίς. τὸ δὲ σκέλη Μεγαρέων, τοῖς σκέλεσιν ἰσομοῖα,
 ἴουσι τῶν μακρὰ τείχη, πάλαι οἱ Ἀθλαῖοι μείζονος ἀ-
 σφαλείας ἔνκα τῶν μακρὰ τείχη ἐς θάλασσαν ἠποδύμ-
 ναν. Ὁ λυσαίνης.] Ὁ μαγνόμιος. Σ. λυσαίνης οὐδ' ὁ
 λυσαίνης, ἢ λυσαίνης. Εὐγὼ ὃ κοπραγωγῶ.] ἔτον

τὸ σῆλον, καὶ ἰννοίας, καὶ μέτρον χάειν, οὕτω γραπτόν,
 Εὐγὼ δὲ κοπραγωγῶ γὰρ, ναὶ τὰ Σιω. κοπραγωγῶ ἀν-
 τὶ τὸ κοπραγωγῆν, δὴ τὸ κοπραγωγῆν, ἢ γου κοπρα-
 γῶν, κόπρον ὀπιβάλλω, κοπρῶν, εἴτε κοπρῶν, καὶ κοπρῶ-
 ζῶ. γὰρ Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ γ. τὸ δὲ πῶ μονοσυλλα-
 βῶς, ἀντὶ τοῦ πῶν, καὶ σὺν ἀφῆσιν, ὡς ἐν τοῖς ἀνω δε-
 δῆλω. πῶν, εἰσθεν, ἀμα τῆ ἡμέρα, ἀμα τῆ ἡμέρας. Εὐ-
 καμῆς.] εἴπερ ἡ γραφὴ καλῶς ἔχει, ὁ ἄθλων γέλω-
 τος χάειν λακωνίζει, ἐσὺ καμῆς λέγων ἀντὶ τοῦ ἐσὺ κα-
 μῆρ, ἢ πῶ ἄρα ὀπιθυμῶν τὸ σῶνους, τοῦτο πῶ ἰ-
 ματι σημαίνει. ἀμοῖσι δὲ, ὁ Λάκων ὀπιφέρει, ἀντὶ τὸ ἡ-
 μετέροις.

CHR. Βλιμάθμοις.] Propriè βλιμάθμοις est
 τοὺς ὄρνιθας ἐκ τῶν ἐσθῶν περάζοντες & ψυλαφῶν, Inde
 ὀπιθυμῶν teste Suda. Helychius βλιμάθμοις, τιτθῶν
 (puto ἐσθῶν vt prius) ἀλειψίς, lego θλίψις. paulò
 post τούτου τὸ χῶριον, dele secundum τὸ, nociuum
 metro. Πρωτίστια τὸ Ἐχινουῖα.] Echinus vrbs A-
 carnanix quam Echinunta à quibusdam vocari
 ait Stephanus. Rhianus vocari ait ἔχιον ἄστυ. Exi-
 stimant tamen locum sic dictum ἔσθαι τὸ τραχὺ καὶ
 ὄξυ, ab Echino animalculo. Sed quid ni à serpen-
 tibus? Nam Rhianus ἔχιον ἄστυ dixit. Idem Step-
 hanus ait μῆλοι etiam esse κόμην τῆς Ἀκαρνανίας præ-
 ter alteram insulam Cycladum ex qua Diagoras
 Meliensis, Socrates & Aristophanes. Echinum,
 Lamiam & Maliacum finum & Thaumacon in
 Thessalia describit Strabo lib. 9.

Οὐ πῶτα δόξει τῶσι συμμαχίσι ναῖν;
 Βινεῖν ἄπασιν. Λα. τῶσι γουῖ ναὶ τῶσι
 Ἀμοῖσι. Α. Δ. λω. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυ-
 εῖσις.
 Λυ. Καλὰς λέγετο. νυῖ οὐδ' ὅπως ἀγνώσε-
 τε.
 Ὅπως ἀν' ἀγνώσεσθε ὑμᾶς ἐν πόλει
 Ἐσίστωμι ὧν ἐν ταῖσι κίς αἰς εἴχοντι.
 Ὀρκοῖς δ' ἐκεῖ καὶ πῶσιν ἀλλήλοισι δότω.
 Καὶ πῶτα πῶ αὐτῶ γυνάχ' ὑμῶν λαβῶν
 Ἀπεισ' ἔκαστος. Α. Δ. λω. ἀλλ' ἴωμι ὡς τά-
 χος.
 Λα. Ἀγ' ὅπα τὴ λῆς. Α. Δ. λω. νῆ τ' Δί' ὡς τάχ-
 σα γε.
 Λυ. Στερομμάτων δὲ ποικίλων καὶ χλανιδίων
 καὶ ξυσίδων
 Καὶ χρυσαίων ὅσ' ἔστιν ἐμοί
 Οὐ φθόνος ἐν ἐσὶ μοι
 Πᾶσιν παρέχειν φέρειν τῶσι
 Πᾶσιν ὀπότ' αὐτῶ θυγάτηρ
 Τινὶ κληροφεί,
 Πᾶσιν ὑμῖν λέγω.
 Λαμβάειν τῶν ἐμῶν
 Χρημάτων νυῖ ἐν δότῳ
 Καμῆδ' ἐν ἔτιος
 Εὐσεσημαῖται, τὸ μὴ ἐχὶ αὐτῶ ῥύποις ἀπαπα-
 σα
 Χ' ἀτ' ἐνδον ἢ φορεῖν.
 Ὁ φῆ δὲ ἐδὲν σκοπῶν εἰ μή τις

D
 Nostris placebunt ista milinibus satis,
 Pruritus omnes tentat. LA. Ecce tot is est
 Sensus meorum. ATH. Idem volunt Cary-
 sty.
 LVS. Pulchrè refertis, interim expurgemi-
 ni,
 Vt vos in urbe muneremur femine,
 Et praebeamus lautia in cistis sua:
E Iurati est illic mutuum fidem date,
 Vnusque vestrum quisque sumptis coniuge
 Exin faceffat. ATH. Ergo eamus quàm ci-
 id.
 LA. Duc ut voles tu. ATH. Per Iouem citisfi-
 me.
 LVS. Stragulas sed discoloras, siue rallas, lannu-
 las
F Quicquid est auri inest mihi, non
 Invideo hac munera
 Cunctis dare, liberisque
 Ferre, ut habeat puera fi-
 Liac anephora.
 Nempe dico omnibus,
 Ex meo sumere
 Intus auro nunc licet:
 Nil obseratum
G Sic erit, quin signa vobis sit facul reuel-
 re
 Simul quod intus est
 Ferre, nil videbit hic scrutator